

Verksamheten i Europeiska unionen under 2002 (skr. 2002/03:60)

Till utrikesutskottet

Utrikesutskottet har den 29 april 2003 beslutat att ge EU-nämnden tillfälle att yttra sig över regeringens skrivelse 2002/03:60 Berättelse om verksamheten i Europeiska unionen under 2002.

EU-nämnden behandlar i sitt yttrande dels vissa övergripande frågor som gäller skrivelsens innehåll och regeringens samråd med riksdagen, dels vissa av de frågor som redovisas i skrivelsen och som nämnden funnit angeläget att särskilt uppmärksamma.

Regeringens skrivelse

I skrivelsen om verksamheten i Europeiska unionen under 2002 behandlas Europeiska unionens övergripande utveckling (del 1), unionens förbindelser med omvärlden (del 2), ekonomiska och finansiella frågor (del 3) och rättsliga och inrikes frågor (del 4). Vidare behandlas unionens övriga politikområden (del 5–10). Slutligen redogörs för unionens institutioner m.m. (del 11).

EU-nämnden

Allmänna synpunkter på innehållet i skrivelsen

Enligt 10 kap. 1 § riksdagsordningen skall regeringen fortlöpande informera riksdagen om vad som sker inom ramen för samarbetet i Europeiska unionen samt varje år till riksdagen lämna en skrivelse med berättelse över verksamheten i Europeiska unionen. Regeringen skall dessutom redovisa sitt agerande i EU för riksdagen. Den första skrivelsen lämnades i mars 1996, och detta är således den åttonde skrivelsen som lämnas till riksdagen.

EU-nämnden bereddes tillfälle att yttra sig över skrivelsen för första gången våren 1999 och har därefter yttrat sig över varje års skrivelse. EU-

nämnden kan konstatera att skrivelsens utformning och innehåll har utvecklats och att den utgör en mycket värdefull översikt över verksamheten i EU. Den utgör också en bekräftelse på att regeringen har fullgjort sin informations- och samrådsskyldighet visavi riksdagen. Alla viktiga sakfrågor som tas upp i skrivelsen har behandlats av EU-nämnden.

När det gäller utformningen av skrivelsen noterar nämnden att vissa bilagor tagits bort i den aktuella skrivelsen och ersatts av en lista över Internetaadresser. Till största delen är detta, enligt nämnden, en motiverad åtgärd. En mängd information kan nu återfinnas på Internet. På GUSP-området och på området för rättsliga och inrikes frågor går det att via Internet hitta förteckningar över antagna beslut. På gemenskapspolitikens område krävs det emellertid att en sökfunktion utnyttjas. Därför hade det, enligt nämndens mening, för överblickens skull varit värdefullt om den tidigare bilagan över viktigare förordningar, direktiv och beslut (dvs. bindande rättsakter) antagna under verksamhetsåret, liksom uppgift om grönböcker och vitböcker beslutade av kommissionen under året, också återfunnits i bilaga till den nu aktuella skrivelsen.

EU-nämnden konstaterade i sitt yttrande över skrivelsen om verksamheten år 2000 att regeringen, efter önskemål från bl.a. EU-nämnden, i den skrivelsen redovisade hur Sverige har röstat i rådet när rättsakter antagits. I den nu aktuella skrivelsen redovisas på olika ställen i texten, i anslutning till redogörelser för vissa sakfrågor, att Sverige har röstat emot ett beslut eller avstått från att rösta. Det vore dock, enligt nämndens mening, värdefullt om detta också redovisades samlat i skrivelsen så att riksdagen kan få en komplett och översiktlig bild av hur regeringen har agerat i EU i detta avseende.

Vidare har EU-nämnden i flera tidigare yttranden framhållit att det vore värdefullt om skrivelsen redovisade sådana tillkännagivanden från riksdagen under det aktuella verksamhetsåret som har samband med de frågor som behandlas i skrivelsen, och att regeringen därvid anger hur regeringen agerat eller avser att agera med anledning av sådana tillkännagivanden. Ett sådant tillkännagivande på det sociala området redovisas (s. 182), men andra aktuella tillkännagivanden nämns inte i skrivelsen. Det gäller t.ex. utvärdering av rambeslut (s. 143, se bet. 2001/02:JuU29), offentlig upphandling och miljöhänsyn (s. 193, se bet. 2001/02:FiU12), pensionsöverföringar till Europeiska gemenskaperna (s. 307, se bet. 2001/02:SfU9) och stödområdesindelning i Jämtlands län (s. 225, se bet. 2001/02:MJU15).

EU-nämnden har också tidigare framhållit att det i skrivelsen bör redovisas i vilka fall som regeringen har mottagit yttrande från fackutskott till EU-nämnden och hur regeringen agerat eller avser att agera med anledning av ett sådant yttrande. Under år 2002 erhöll EU-nämnden ett sådant yttrande från trafikutskottet (2001/02:TU2y) angående kommissionens vitbok Den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden. EU-nämnden beslöt den 22 mars 2003 att överlämna yttrandet till regeringen. Detta finns inte redovisat i skrivelsen.

Den övergripande utvecklingen i Europeiska unionen (del 1)

I skrivelsen redogörs i detta avsnitt bl.a. för regeringens information till och samråd med riksdagen. Av redogörelsen framgår, som nämnden också inledningsvis konstaterat, att regeringen har fullgjort sin informationsskyldighet bl.a. genom att överlämna faktapromemorior om betydelsefulla förslag från kommissionen och att regeringen har rådgjort med EU-nämnden om den svenska ståndpunkten dels inför beslut som regeringen bedömt som betydelsefulla, dels i andra frågor som nämnden bestämt. Vidare sägs att information till fackutskotten om arbetet inom EU:s olika politikområden har lämnats fortlöpande under året.

EU-nämnden vill i detta sammanhang påpeka att regeringens informations- och samrådsskyldighet gentemot riksdagen sedan den 1 januari 2003 regleras i 10 kap. 6 § regeringsformen och att närmare bestämmelser om denna skyldighet finns i riksdagsordningen. Därutöver vill nämnden framhålla att nämnden även fått information om den svenska nationella handlingsplanen för sysselsättning för år 2002 och om Sveriges uppdaterade konvergensprogram för perioden 2001–2004 samt att samråd också har ägt rum inför vissa informella ministermöten.

Regeringen redovisar vidare här resultaten av Europeiska rådets möten under året. Den formella samrådsskyldigheten gentemot riksdagen gäller beslut som fattas av Europeiska unionens råd, men enligt av riksdagen fastställd praxis har regeringen också samrått med EU-nämnden inför Europeiska rådets möten. Europeiska rådet, som inte är en institution i fördragets mening, har utvecklats till ett av unionens viktigaste organ. EU-nämnden anser därför att det är angeläget att samråd inför samtliga förekommande möten med Europeiska rådet kommer att äga rum även framdeles.

EU-nämnden har även under år 2002 ägnat stor uppmärksamhet åt frågan om EU:s utvidgning. Det har i första hand gällt att bevaka ”tidtabellen” från Europeiska rådets möte i Göteborg i juni 2001, där man för första gången uttalade att det borde vara möjligt att före utgången av 2002 slutföra förhandlingarna med de kandidatländer som är färdiga för medlemskap. I december 2001 ställde sig Europeiska rådet bakom bedömningen att detta gällde för tio av de tretton kandidatländerna.

EU-nämnden har således kontinuerligt följt utvidgningsförhandlingarna. Dessa har stått på dagordningen för nästan samtliga möten i allmänna rådet under året. Inför dessa ministerrådsmöten har regeringen lämnat information om förhandlingsläget och samrått om den svenska förhandlingslinjen i de delfrågor som vid olika tidpunkter varit aktuella. På motsvarande sätt har information och samråd om utvidgningen ägt rum inför Europeiska rådets möten under 2002. Vidare har EU-nämnden vid några tillfällen inhämtat fördjupad information om viktiga sakområden i förhandlingarna.

Tillsammans med övrig information som lämnats i riksdagen om utvidgningsprocessen har regeringens samråd med EU-nämnden inneburit att huvuddragen i de överenskommelser som gjorts är väl kända. Detta bör möjliggöra en snabb och i huvudsak positiv behandling i riksdagen av den väntade

propositionen om godkännande av det anslutningsavtal som undertecknades den 16 april 2003.

Också i EU-nämndens besöksutbyte och övriga kontakter med kollegor i andra berörda parlament har utvidgningsfrågorna varit ett dominerande diskussionstema. Under första delen av år 2002 koncentrerades intresset till vikten av att hålla tidtabellen och att finna lösningar i de svåraste förhandlingsfrågorna. I takt med att sådana lösningar avtecknat sig har tyngdpunkten förskjutits. Gradvis har ökande uppmärksamhet, även i kontakterna med parlamentariker från anslutningsländerna, kommit att ägnas frågor om EU:s framtida utveckling och om hur medlemsstaternas nationella parlament kan arbeta med EU-frågorna.

I detta avsnitt nämns också den kommande regeringskonferensen som förbereds av det s.k. konventet. EU-nämnden följer detta arbete genom en särskild beredningsgrupp med företrädare för alla riksdagspartier. Inför Europeiska rådets möte i Köpenhamn diskuterades i nämnden tidtabellen för framtidskonventet. Enighet rådde därvid om att det måste finnas tid för nationell behandling av konventionsförslagen innan regeringskonferensen inleds.

EU:s förbindelser med omvärlden (del 2)

Under år 2002 har uppbyggnaden av EU:s säkerhets- och försvarspolitik fortsatt på grundval av tidigare fastlagda principer. Inte minst har uppbyggnaden av såväl militär som civil kapacitet på området för krishantering stått i centrum. EU-nämnden har under året haft möjlighet att behandla de politiskt relevanta aspekterna av uppbyggnadsarbetet, medan det inte har ansetts behövt att gå in i detalj beträffande mer tekniska frågor om truppsammansättning, ledningsstrukturer, etc.

Regeringen har vidare samrått med EU-nämnden om sina ställningstaganden inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Ministerrådet, och därmed EU-nämnden, har kontinuerligt följt utvecklingen i Afghanistan, i den israelisk-palestinska konflikten och på västra Balkan. Vidare har bl.a. EU:s förbindelser med såväl Ryssland som de nya grannarna i öst (Vitryssland, Ukraina och Moldavien) behandlats vid flera tillfällen.

Som framgår av skrivelsen har EU avtal av olika slag med i stort sett alla världens länder och ländergrupper. EU för inom ramen för avtalen även en dialog om politiska frågor av gemensamt intresse. Ofta antar EU gemensamma ståndpunkter som utgångspunkt för sitt agerande i sådana sammanhang. Dessa diskuteras sällan i ministerrådet, men antas ofta i form av s.k. A-punkter. Den information EU-nämnden får om dessa är i många fall både sen och knapphändig. Det försvårar EU-nämndens bedömning av om ett ärende är av sådan betydelse att regeringen bör samråda med EU-nämnden inför det svenska ställningstagandet. Detta gäller i än högre grad för de mer än 200 uttalanden som enligt skrivelsen gjordes inom ramen för GUSP under år 2002. Dessa uttalanden görs ofta genom skriftligt godkännande av medlemsländerna, och med mycket kort varsel. Detta ligger i sakens natur, eftersom

det i flertalet fall handlar om att EU snabbt behöver reagera på olika händelser i omvärlden.

Ekonomiska och finansiella frågor (del 3)

Under denna rubrik behandlas i skrivelsen främst skattefrågor och frågor rörande EU:s budget. Det ekonomisk-politiska samarbetet och frågor om finansiella tjänster tas däremot upp i andra avsnitt.

De skattefrågor inom EU som främst stått i fokus för den politiska uppmärksamheten under 2002 rör dels det s.k. skattepaketet, dels förslaget till direktiv som täcker beskattningen av samtliga energiprodukter. Den svenska regeringen har, med stöd av EU-nämnden, drivit på för att snarast möjligt nå överenskommelser i de utestående förhandlingsfrågorna.

De finansiella frågorna behandlas i avsnittet om fri rörlighet för tjänster och kapital. En viktig fråga under 2002 var beslutet om en ny lagstiftningsprocess, den s.k. Lamfalussy-modellen, på värdepappersområdet. Det har vidare lagts fram förslag om att förfarandet skall tillämpas även på bank- och försäkringsområdet. Reformerna motiveras av att lagstiftningen på detta område ofta är mycket teknisk till sin karaktär, och av att det mot den bakgrunden gått långsamt att uppnå målet om en effektiv inre marknad för finansiella tjänster. Förändringen går ut på att de politiska ramarna skall anges av ministerrådet och Europaparlamentet, men att ökad vikt i övrigt skall läggas på olika typer av kommittéer.

Europaparlamentet ställde för sin del ökad insyn och ökat inflytande i kommittéväsendet som villkor för att stödja det nya förfarandet. Detta hade givetvis sin bakgrund i att Europaparlamentets formella rätt att delta i beslut om rättsakter begränsar sig till sådana som behandlas på ministerrådsnivå, dvs. de omfattar inte kommittébeslut. Det bör observeras att en motsvarande svårighet finns ur de nationella parlamentens perspektiv. Deras arbete inför antagandet av nya rättsakter på EU-nivå inriktar sig i huvudsak på att styra och granska respektive regerings agerande i ministerrådet, medan man av både praktiska och andra skäl har svårare att följa eller påverka vad som sker inom ramen för kommittéväsendet.

Samarbetet i fråga om den ekonomiska politiken behandlas i skrivelsen under avsnittet om den ekonomiska och monetära unionen – EMU. Det kan i sammanhanget påpekas att EU-nämnden inte diskuterar frågan om Sveriges eventuella deltagande i valutaunionen – detta är tills vidare en fråga för Sverige som nation men inte för EU:s ministerråd.

Inom ramen för de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken ger ministerrådet rekommendationer till de enskilda medlemsländerna, och övervakar senare uppföljningen av dessa. Vidare granskar man de uppdaterade stabilitets- respektive konvergensprogram som varje land utarbetar i enlighet med bestämmelserna i stabilitets- och tillväxtpakten, liksom nationella program om reformer på produkt- och kapitalmarknaderna (den s.k. Cardiff-processen). Det är regeringen, inte EU:s ministerråd, som beslutar om hur dessa nationella rapporter skall utformas. EU-nämnden gör därför inget ställ-

ningstagande till rapporterna som sådana. Däremot informeras nämnden regelmässigt inför överlämnandet till EU. EU-nämndens formella ställningstagande görs i stället i samband med att ministerrådet i ett senare skede skall anta yttrande eller rekommendationer med anledning av de ekonomisk-politiska program och rapporter som lämnats in från svensk sida.

Rättsliga och inrikes frågor (del 4)

I skrivelsen redovisas på detta område bl.a. arbetet med ett antal förslag till rambeslut, bl.a. om bekämpandet av barnpornografi, olaglig narkotikahandel och om förverkande av egendom. I EU-nämnden, där en majoritet har gett stöd åt regeringens ståndpunkter, har samtidigt uttryckts en oro över att konsekvenserna för det svenska rättssystemet av rambeslut kan vara svåra att överblicka. När det gäller åtgärder mot terrorism nämns också i skrivelsen de överläggningar som pågår mellan EU och USA om ett avtal om ömsesidig rättslig hjälp. EU-nämnden har gett sitt stöd till att dessa förhandlingar förs och i nämnden har framförts det angelägna i att regeringen verkar för att EU för fram frågan om dödsstraffets avskaffande i USA.

I skrivelsen redovisas också i denna del det civilrättsliga samarbetet och frågor om asyl och invandring samt fri rörlighet för personer. Dessa samarbetsområden har genom Amsterdamfördraget förts över från det mellanstatliga samarbetet i rättsliga och inrikes frågor till gemenskapssamarbetet. De behandlas dock fortfarande av ministerrådet i konstellationen rättsliga och inrikes frågor. Asyl- och migrationspolitiken har föranlett omfattande diskussioner i EU-nämnden. EU-nämnden har stött regeringens upplägg att välkomna utvecklingen av en gemensam migrationspolitik med ett utökat samarbete om gränsbevakning som dock inte får leda till en gemensam gränskontrollstyrka. När det gäller miniminormer för mottagande av asylsökande har EU-nämnden ansett det angeläget att rådet inte antar någon lista över s.k. säkra ursprungsländer utan att möjlighet skall finnas att behandla varje asylsökande individuellt.

Jordbruk och fiske (del 8)

I enlighet med beslut våren 1999, då de s.k. finansiella perspektiven för perioden 2000–2006 fastställdes, inleddes under 2002 en "halvtidsöversyn" av den gemensamma jordbrukspolitiken. Sommaren 2002 presenterade kommissionen ett meddelande, som också innehöll vissa förslag till reformer på viktiga delområden. Därefter har "halvtidsöversynen" varit ett viktigt tema vid jordbruksministerns samråd med EU-nämnden.

Kommissionens meddelande innehöll emellertid inga förslag till rättsakter vad gäller de olika elementen i den gemensamma jordbrukspolitiken, utan det rör sig om mer eller mindre konkreta riktlinjer för vilka förändringar som bör göras. EU-nämnden har inte haft några svårigheter att, som redovisas i skrivelsen, ställa sig bakom "hållbar utveckling" och "marknadsorientering" som ledord för en reformering. I avsaknad av konkreta förslag har det dock ibland

varit svårt att se – för regeringen såväl som för nämnden – hur sådana principer avses bli omsatta i praktiken, och därför också svårt att se vad ett visst ställningstagande från svensk sida till principfrågor kan innebära i praktiken. Det är därför en viktig markering som görs i skrivelsen att något slutligt ställningstagande inte kan göras förrän förslag till rättsakter föreligger. (Sådana har lagts fram i början av år 2003, och behandlingen av dessa har inletts.)

En annan svårighet ur EU-nämndens perspektiv har varit att man valt att på dagordningarna för de olika ministerrådsmötena inte ta upp hela reformpaketet, utan olika delar av detta. Samtidigt har alla delar av översynen varit föremål för diskussion i relevanta arbetsgrupper och kommittéer på lägre nivå. Samrådet med EU-nämnden har därför tenderat att röra de delfrågor som man vid de olika tillfällena valt att föra upp till diskussion på politisk nivå, medan det varit svårt att följa arbetet i övriga delfrågor och därmed att få en komplett bild av hur arbetet utvecklats.

Parallellt med den allmänna översynen av den gemensamma jordbrukspolitikens har, som framgår av skrivelsen, enskilda frågor rörande olika marknadsordningar och stödformer avgjorts under året. Regeringen har, efter att vid samråd med EU-nämnden fått stöd för sina förslag till ståndpunkter, intagit en restriktiv hållning till många stödformer. Exempelvis har Sverige röstat emot fortsatt stöd till tobaksproduktion inom EU.

I anslutning till skrivelsens avsnitt (38.2) om förvaltning av fiskeresurser kan nämnas att frågan om ett ensidigt svenskt stopp för torskfiske i Östersjön och/eller i Västerhavet togs upp i EU-nämnden flera gånger under hösten 2002. Denna fråga utreddes, på regeringens uppdrag, av Fiskeriverket.

De tilltänkta åtgärderna från svensk sida var inte i sig ett ärende för EU:s ministerråd, men anknöt till de förslag om åtgärder för torsk- och kummelbeståndens återhämtning som vid samma tid stod på ministerrådets dagordning. I det sammanhanget verkade den svenska regeringen, efter samråd med EU-nämnden, för ett totalt stopp för torskfisket. Som framgår av skrivelsen var övriga medlemsstater dock inte beredda att gå längre än till att anta en återhämtningsplan med kraftigt sänkta kvoter för torskfisket i Nordsjön. Under 2003 har EU för övrigt, i syfte att ge bestånden möjlighet att återhämta sig, vidtagit åtgärder som ytterligare begränsar fångsterna av torsk.

EU:s institutioner m.m. (del 11)

I detta avsnitt redogörs bl.a. för institutionernas och olika organs verksamhet, personalpolitik i EU:s institutioner, öppenhet och insyn samt svenska språket och regelförenkling.

När det gäller rådets arbetsformer anges i skrivelsen att Europeiska rådet i Sevilla antog en rad förbättringar av rådets arbetsformer och beslutade bl.a. om en minskning av antalet rådskonstellationer från sexton till nio och en ny arbetsordning som fastslår bl.a. ett ökat samarbete mellan ordförandeskap, ett årligt operativt arbetsprogram respektive ett treårigt strategiskt arbetsprogram för rådet och en ny artikel i rådets arbetsordning om öppenhet i rådets lagstiftande arbete.

EU-nämnden välkomnar det ökade samarbetet mellan ordförandeskapen liksom att operativa och strategiska arbetsprogram införs. Sådana arbetsprogram underlättar också för nationella parlament att följa och få inflytande i EU-arbetet. Det är enligt nämndens mening angeläget att regeringen för riksdagen redovisar och samråder om utformningen av sådana program.

Införandet av de nya rådskonstellationerna har möjligen förbättrat ministerrådets effektivitet men snarare försvårat möjligheterna för EU-nämnden att följa frågorna. Denna reform har medfört att ett stort antal frågor av skiftande slag som sorterar under ett antal olika departement och statsråd behandlas på ett och samma rådsmöte. Nämnden vill framhålla att det är angeläget att det statsråd som svarar för aktuella sakfrågor också närvarar vid nämndens sammanträden.

Nämnden kan dessutom konstatera att den aktuella rådsreformen inte medfört någon förändring i övrigt av beredningen av rådets möten. Några längre tidsfrister för beredningen av frågorna har t.ex. inte införts. Rådsmöten kan inte förberedas tidigare, eftersom dagordningar och underlagsmaterial inte finns tillgängliga och behandlingen i Coreper inte är avslutad. Detta har till följd att en mycket ökande mängd ärenden på flera politikområden skall läsas in och förberedas av nämndens ledamöter på samma tid som förut.

Vidare vill EU-nämnden påminna om vad nämnden tidigare (2001/02:EUN2y) framhållit om bestämmelsen i ministerrådets arbetsordning om en tidsfrist mellan Corepers möten och ministerrådets möten. EU-nämnden hänvisade till sina uttalanden i denna fråga i tidigare yttrande. I detta hade nämnden konstaterat att nämnden behandlar ett stort antal rättsakter på det internationella området liksom icke-bindande rättsakter av olika slag och att det är angeläget att tidsfristen också omfattar sådana rättsakter.

När det gäller ministerrådets arbetssätt vill nämnden dessutom framhålla vikten av att också frågor som befinner sig på ett förberedande stadium bereds av ordförandeskapet på ett sådant sätt att skriftligt underlag finns tillgängligt vid behandlingen i EU-nämnden.

I skrivelsen redogörs för personalpolitiken i EU:s institutioner. EU-nämnden välkomnar att regeringen särskilt vill prioritera bl.a. att yttrandefriheten för EU:s tjänstemän stärks och att pensionssystemet utformas på könsneutrala grunder och att pensionsrättigheter säkerställs utan pensionsöverföringar. Dessa prioriteringar överensstämmer med vad som uttalas i ett tillkännagivande av riksdagen (se 2001/02:SfU9, rskr. 181).

Beträffande öppenhetsartikeln i ministerrådets arbetsordning, anser EU-nämnden att denna bör utvidgas till att i princip omfatta inte bara rådets lagstiftande arbete utan också rådets verksamhet i övrigt.

Angelägna frågor är också arbetet med regelförbättring och svenska språkets ställning. I förra årets skrivelse framhålls att regeringens språkpolicy är att arbetsdokument med förslag till rättsakter skall vara översatta till svenska inom rimlig tid före det rådsmöte då formellt beslut skall fattas. De flesta ministerrådsbeslut antas formellt som s.k. A-punkter, ibland långt efter det att en politisk överenskommelse i frågan fattas. EU-nämnden, som i tidigare

yttranden framhållit det angelägna i att dokument föreligger på svenska inför beslut i ministerrådet, vill återigen framhålla att översättning till svenska bör föreligga redan då ministerrådet avses fatta någon form av politiskt beslut i ärendet.

I skrivelsen redovisas också s.k. överträdelseärenden och mål av svenskt intresse vid EG-domstolen och EG:s förstainstansrätt under år 2002. Av intresse vore här att som en jämförelse få information om antalet överträdelseärenden och fällande domar beträffande övriga medlemsländer.

Stockholm den 9 maj 2003

På EU-nämndens vägnar

Inger Segelström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Inger Segelström (s), Sonia Karlsson (s), Joe Frans (s), Hillevi Larsson (s), Christina Axelsson (s), Mikael Odenberg (m), Karin Granbom (fp), Margareta Andersson (c), Per-Olof Svensson (s), Ulf Holm (mp), Anders Karlsson (s), Pär Axel Sahlberg (s), Per Bill (m), Karin Pilsäter (fp) och Karin Thorborg (v).